355

ZÁKON

ze dne 18. prosince 2014

o působnosti orgánů Celní správy České republiky v souvislosti s vymáháním práv duševního vlastnictví

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ
OBECNÁ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tento zákon upravuje působnost orgánů Celní správy České republiky (dále jen „celní správa“) v souvislosti s vymáháním práv duševního vlastnictví, a to k výkonu

a) opatření v součinnosti s osobou, která je oprávněna vymáhat právo duševního vlastnictví,

b) dozoru nad dodržováním povinností a zákazů v souvislosti s vymáháním práv duševního vlastnictví.

(2) Působnost podle odstavce 1 je vykonávána

a) na vnitrostátním trhu,

b) při celním dohledu, a to v návaznosti na přímo použitelný předpis Evropské unie upravující působnost celních orgánů v souvislosti s vymáháním práv duševního vlastnictví[1]) (dále jen „nařízení Evropské unie“).

§ 2

Výkon působnosti

(1) Působnost podle tohoto zákona vykonávají celní úřady.

(2) Celní úřad pro Královéhradecký kraj (dále jen „určený celní úřad“) je místně příslušný ve věcech rozhodnutí o žádosti o přijetí opatření.

§ 3

Zboží na vnitrostátním trhu

Zbožím na vnitrostátním trhu se pro účely tohoto zákona rozumí zboží, které

a) se nachází na území České republiky a

b) nepodléhá na celním území Evropské unie celnímu dohledu podle přímo použitelného předpisu Evropské unie[2]).

§ 4

Pojmy

Pro účely výkonu působnosti orgánů celní správy v souvislosti s vymáháním práv duševního vlastnictví na vnitrostátním trhu se definice pojmů uvedené v článku 2 nařízení Evropské unie použijí obdobně s výjimkou těch, jejichž použití není možné z povahy věci.

§ 5

Zákaz nakládání se zbožím porušujícím právo duševního vlastnictví

(1) Je zakázáno nakládat se zbožím porušujícím právo duševního vlastnictví.

(2) Nakládáním se zbožím se pro účely tohoto zákona rozumí zejména výroba, zpracování, doprava, přeprava, skladování, prodej nebo jiný převod, nabízení, dovoz, vývoz, uvádění na trh, převzetí, užití nebo držení tohoto zboží, pokud k tomuto nakládání nedochází pro osobní potřebu fyzické osoby.

---

[1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013 ze dne 12. června 2013 o vymáhání práv duševního vlastnictví celními orgány a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1383/2003.

[2]) Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, v platném znění.

ČÁST DRUHÁ

OPATŘENÍ NA VNITROSTÁTNÍM TRHU

HLAVA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

§ 6

Opatření na vnitrostátním trhu

(1) Opatřením na vnitrostátním trhu je zadržení zboží na vnitrostátním trhu orgánem celní správy v případech stanovených tímto zákonem.

(2) Opatření na vnitrostátním trhu se nevztahují na zboží, které bylo vyrobeno

a) nad rámec množství ujednaného držitelem práva duševního vlastnictví s výrobcem tohoto zboží, nebo

b) se souhlasem držitele práva duševního vlastnictví.

HLAVA II

ŘÍZENÍ VE VĚCECH OPATŘENÍ NA VNITROSTÁTNÍM TRHU

§ 7

Žádost o přijetí opatření na vnitrostátním trhu

Podat žádost o přijetí opatření na vnitrostátním trhu může osoba, která je oprávněna vymáhat právo duševního vlastnictví podle zákona upravujícího vymáhání práv z průmyslového vlastnictví nebo podle autorského zákona (dále jen „oprávněná osoba“).

§ 8

Rozhodnutí o žádosti o přijetí opatření na vnitrostátním trhu

(1) Podmínkami pro vydání rozhodnutí, kterým určený celní úřad schválí žádost o přijetí opatření na vnitrostátním trhu (dále jen „rozhodnutí pro vnitrostátní trh“), jsou

a) skutečnost, že oprávněná osoba sdělila skutečnosti umožňující přijetí opatření na vnitrostátním trhu,

b) žádost o přijetí opatření na vnitrostátním trhu se prokazatelně vztahuje k právu duševního vlastnictví vymahatelnému na území České republiky a

c) skutečnost, že oprávněná osoba je bezdlužná.

(2) V rozhodnutí pro vnitrostátní trh určený celní úřad

a) stanoví lhůtu v délce nejvýše 1 roku, ve které mají orgány celní správy přijmout opatření na vnitrostátním trhu, a počátek běhu této lhůty a

b) uvede skutečnosti umožňující přijetí opatření na vnitrostátním trhu.

§ 9

Změna rozhodnutí pro vnitrostátní trh

(1) Lhůtu, ve které mají orgány celní správy přijmout opatření na vnitrostátním trhu, určený celní úřad na žádost osoby, které bylo vydáno rozhodnutí pro vnitrostátní trh (dále jen „držitel rozhodnutí pro vnitrostátní trh“), rozhodnutím prodlouží nejvýše o 1 rok, a to i opakovaně.

(2) Žádost podle odstavce 1 určený celní úřad zamítne, pokud

a) byla podána méně než 15 dnů před uplynutím lhůty, o jejíž prodloužení je žádáno, nebo

b) jsou splněny podmínky pro zrušení rozhodnutí pro vnitrostátní trh z moci úřední.

(3) Určený celní úřad změní rozhodnutí pro vnitrostátní trh, pokud jsou podmínky pro vydání rozhodnutí pro vnitrostátní trh splněny, a to

a) na žádost držitele rozhodnutí pro vnitrostátní trh, nebo

b) z moci úřední, pokud došlo ke změně údajů uvedených v rozhodnutí pro vnitrostátní trh.

(4) Prvním úkonem určeného celního úřadu ve věci změny rozhodnutí podle odstavce 3 písm. b) může být vydání rozhodnutí.

§ 10

Zrušení rozhodnutí pro vnitrostátní trh na návrh

Určený celní úřad zruší rozhodnutí pro vnitrostátní trh na návrh držitele rozhodnutí pro vnitrostátní trh.

§ 11

Zrušení rozhodnutí pro vnitrostátní trh z moci úřední

(1) Zjistí-li určený celní úřad, že nejsou splněny podmínky pro vydání rozhodnutí pro vnitrostátní

trh, vyzve držitele rozhodnutí pro vnitrostátní trh k jejich splnění ve lhůtě stanovené určeným celním úřadem, pokud povaha těchto podmínek splnění připouští.

(2) Určený celní úřad zruší rozhodnutí pro vnitrostátní trh, pokud

a) držitel rozhodnutí pro vnitrostátní trh na výzvu určeného celního úřadu nezajistí ve stanovené lhůtě splnění podmínek pro vydání rozhodnutí pro vnitrostátní trh,

b) nejsou splněny podmínky pro vydání rozhodnutí pro vnitrostátní trh, k jejichž splnění určený celní úřad nevyzývá,

c) držitel rozhodnutí pro vnitrostátní trh opakovaně nesplnil oznamovací povinnost podle § 12,

d) držitel rozhodnutí pro vnitrostátní trh nesplnil povinnost vrátit celnímu úřadu vzorky, které mu byly poskytnuty, nebo prokázat jejich zničení nebo poškození způsobem znemožňujícím jejich vrácení,

e) držitel rozhodnutí pro vnitrostátní trh opakovaně nesplnil povinnost uhradit náklady podle § 49 nebo

f) držitel rozhodnutí pro vnitrostátní trh bez závažného důvodu opakovaně nepodal návrh na zahájení soudního řízení o určení, zda bylo porušeno právo duševního vlastnictví.

§ 12

Povinnosti držitele rozhodnutí pro vnitrostátní trh

(1) Držitel rozhodnutí pro vnitrostátní trh je povinen oznámit určenému celnímu úřadu

a) skutečnosti, které mohou být důvodem zrušení rozhodnutí pro vnitrostátní trh, nebo

b) změnu údajů uvedených v rozhodnutí pro vnitrostátní trh.

(2) Skutečnost nebo změnu údajů podle odstavce 1 je držitel rozhodnutí pro vnitrostátní trh povinen oznámit do 3 pracovních dnů ode dne, kdy je zjistil, nejpozději však do 10 pracovních dnů ode dne, kdy nastaly, a to elektronicky ve formátu a struktuře zveřejněné určeným celním úřadem způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(3) Držitel rozhodnutí pro vnitrostátní trh může informace, které mu byly poskytnuty orgánem celní správy podle § 13 odst. 2, § 15 odst. 1 a 2 nebo § 16 odst. 1, nebo poznatky z prověření zadrženého zboží a odběru jeho vzorků podle § 17, použít pouze pro účely

a) zjednodušeného řízení o zničení zboží,

b) soudního řízení o určení, zda bylo porušeno právo duševního vlastnictví,

c) uplatnění nároků z ohrožení nebo porušení práva duševního vlastnictví, nebo

d) trestního nebo správního řízení.

HLAVA III

ZADRŽENÍ ZBOŽÍ NA VNITROSTÁTNÍM TRHU A SOUVISEJÍCÍ POSTUPY

§ 13

Zadržení zboží

(1) Celní úřad při výkonu dozoru v oblasti nakládání se zbožím na vnitrostátním trhu zadrží

a) zboží podezřelé z porušení práva duševního vlastnictví, s výjimkou zboží podléhajícího zkáze, pro které nebylo vydáno rozhodnutí pro vnitrostátní trh, nebo

b) zboží, u něhož lze důvodně předpokládat, že je s ním nakládáno v rozporu s podmínkami bezúplatného převodu k humanitárním účelům.

(2) Před zadržením zboží může celní úřad vyzvat držitele rozhodnutí pro vnitrostátní trh nebo jakoukoli osobu, která může být ve vztahu ke zboží oprávněnou osobou, k poskytnutí údajů vztahujících se ke zboží, které umožňují jeho zadržení. Celní úřad může těmto osobám poskytnout informace o skutečném nebo předpokládaném množství zboží a jeho povaze.

(3) Celní úřad informaci o zadržení zboží ústně oznámí osobě, která má zboží v době zadržení u sebe, a poučí ji o právních důsledcích vyplývajících ze zjednodušeného řízení o zničení zboží.

(4) O zadržení zboží celní úřad sepíše protokol.

(5) Celní úřad zašle nejpozději následující pracovní den osobě, které bylo zboží zadrženo, oznámení o této skutečnosti a poučí ji o právních důsledcích vyplývajících ze zjednodušeného řízení o zničení zboží,

a) jedná-li se o odlišnou osobu od osoby, která měla zboží v době zadržení u sebe, a

b) je-li tato osoba známa.

§ 14

Nakládání se zadrženým zbožím

(1) Celní úřad může z moci úřední rozhodnout, že se zadržené zboží ponechá osobě, které bylo zadrženo, a současně jí uloží, že zboží nesmí zničit ani s ním nakládat s výjimkou jeho držení nebo skladování. Prvním úkonem celního úřadu ve věci může být vydání rozhodnutí.

(2) Není-li rozhodnuto, že zadržené zboží se ponechává osobě, které bylo zadrženo, celní úřad jej drží nebo skladuje na náklady osoby, které bylo zboží zadrženo, a není-li jí, na náklady držitele rozhodnutí pro vnitrostátní trh.

(3) Součástí nákladů na držení a skladování zadrženého zboží jsou také náklady na jeho přepravu.

§ 15

Postup po zadržení zboží na základě rozhodnutí pro vnitrostátní trh

(1) Celní úřad, který zadržel zboží, pro které bylo vydáno rozhodnutí pro vnitrostátní trh, nejpozději následující pracovní den po zadržení zboží zašle držiteli rozhodnutí pro vnitrostátní trh oznámení, ve kterém uvede

a) datum zadržení zboží,

b) informace o skutečném nebo předpokládaném množství zboží a jeho povaze a

c) identifikační údaje osoby, které bylo zboží zadrženo, je-li tato osoba známa.

(2) Na žádost držitele rozhodnutí pro vnitrostátní trh mu celní úřad, který zadržel zboží, oznámí další informace týkající se zadrženého zboží a osob, které s ním nakládaly, pokud jsou mu tyto informace známy.

(3) Držitel rozhodnutí pro vnitrostátní trh je povinen do 10 pracovních dnů nebo v případě zboží podléhajícího zkáze do 3 pracovních dnů ode dne oznámení podle odstavce 1 oznámit celnímu úřadu, že podal návrh na zahájení soudního řízení o určení, zda bylo porušeno právo duševního vlastnictví. To neplatí v případě, že držitel rozhodnutí pro vnitrostátní trh podá návrh na zahájení zjednodušeného řízení o zničení zboží.

(4) Celní úřad vrátí zboží osobě, které bylo zadrženo, pokud

a) zboží nebylo zničeno ve zjednodušeném řízení o zničení zboží,

b) držitel rozhodnutí pro vnitrostátní trh ve lhůtě podle odstavce 3 nebo podle § 20 odst. 1 neoznámil celnímu úřadu, že podal návrh na zahájení soudního řízení o určení, zda bylo porušeno právo duševního vlastnictví,

c) nelze rozhodnout o zabrání zboží a

d) neobdržel oznámení orgánu příslušného k výkonu dozoru podle zákona upravujícího ochranu spotřebitele, že zadržené zboží může sloužit jako důkazní prostředek v řízení o porušení zákona upravujícího ochranu spotřebitele.

(5) Celní úřad vrátí zboží osobě, které bylo zadrženo, také tehdy, pokud po zadržení zboží pominuly důvody, na jejichž základě bylo zboží zadrženo.

§ 16

Postup po zadržení zboží v ostatních případech

(1) Celní úřad, který zadržel zboží, pro které nebylo vydáno rozhodnutí pro vnitrostátní trh, nejpozději následující pracovní den po zadržení zboží zašle osobě, která může být ve vztahu k zadrženému zboží oprávněnou osobou, oznámení, ve kterém uvede informace o skutečném nebo předpokládaném množství zboží a jeho povaze.

(2) Oprávněná osoba může podat do 4 pracovních dnů ode dne oznámení podle odstavce 1 žádost o přijetí opatření na vnitrostátním trhu. Určený celní úřad rozhodne o této žádosti do 2 pracovních dnů ode dne jejího obdržení.

(3) Pokud žádost podle odstavce 2 neobsahuje skutečnosti umožňující přijetí opatření nad rámec konkrétního zadržení zboží, může oprávněná osoba tyto skutečnosti doplnit do 10 pracovních dnů ode dne oznámení podle odstavce 1. Jsou-li tyto skutečnosti doplněny, určený celní úřad vydá nové rozhodnutí pro vnitrostátní trh.

(4) Celní úřad vrátí zboží osobě, které bylo zadrženo, pokud

a) ve vztahu k zadrženému zboží

1. nebylo možné do následujícího pracovního dne po zadržení zboží zjistit osobu, která může být oprávněnou osobou, nebo
2. nebyla podána žádost o přijetí opatření na vnitrostátním trhu ve lhůtě podle odstavce 2 nebo byla tato žádost zamítnuta,

b) nelze rozhodnout o zabrání zboží a

c) neobdržel oznámení orgánu příslušného k výkonu dozoru podle zákona upravujícího ochranu spotřebitele, že zadržené zboží může sloužit jako důkazní prostředek v řízení o porušení zákona upravujícího ochranu spotřebitele.

(5) Celní úřad vrátí zboží osobě, které bylo zadrženo, také tehdy, pokud po zadržení zboží pominuly důvody, na jejichž základě bylo zboží zadrženo.

§ 17

Prověření zadrženého zboží a odběr jeho vzorků

(1) Celní úřad umožní držiteli rozhodnutí pro vnitrostátní trh a osobě, které bylo zboží zadrženo, prověření zadrženého zboží, které se provede pod dohledem celního úřadu.

(2) Celní úřad může odebírat vzorky zadrženého zboží a na žádost je poskytne držiteli rozhodnutí pro vnitrostátní trh za účelem rozboru. Rozbor vzorků zadrženého zboží provede držitel rozhodnutí pro vnitrostátní trh na své náklady a na svoji odpovědnost.

(3) Držitel rozhodnutí pro vnitrostátní trh je povinen neprodleně po provedení rozboru

a) vrátit celnímu úřadu vzorky zboží, které mu byly celním úřadem poskytnuty, nebo

b) prokázat celnímu úřadu, že v důsledku provedení rozboru byly vzorky zboží zničeny nebo poškozeny způsobem znemožňujícím jejich vrácení.

HLAVA IV

ZJEDNODUŠENÉ ŘÍZENÍ O ZNIČENÍ ZBOŽÍ

§ 18

Vyjádření ke zničení zboží ve zjednodušeném řízení

(1) Zboží podezřelé z porušení práva duševního vlastnictví může být zničeno pod dohledem celního úřadu, aniž je nutné rozhodnout, zda bylo porušeno právo duševního vlastnictví, pokud do 10 pracovních dnů nebo v případě zboží podléhajícího zkáze do 3 pracovních dnů ode dne oznámení zadržení zboží oznámí celnímu úřadu souhlas se zničením zboží

a) držitel rozhodnutí pro vnitrostátní trh a

b) osoba, které bylo toto zboží zadrženo.

(2) Zboží podezřelé z porušení práva duševního vlastnictví může být zničeno podle odstavce 1 i bez souhlasu osoby, které bylo toto zboží zadrženo, pokud tato osoba

a) ve lhůtě podle odstavce 1 neoznámí celnímu úřadu svoje stanovisko k možnosti zničení zboží, nebo

b) není známa a ve lhůtě podle odstavce 1, která běží ode dne zadržení zboží, se nestane známou a současně neoznámí celnímu úřadu svoje stanovisko k možnosti zničení zboží.

(3) Souhlas držitele rozhodnutí pro vnitrostátní trh se zničením zboží se považuje za návrh na zahájení zjednodušeného řízení o zničení tohoto zboží. O zničení zboží rozhodne celní úřad, který toto zboží zadržel.

(4) Souhlas se zničením zboží ve zjednodušeném řízení nelze vzít zpět.

(5) Pokud bylo zadrženo zboží, pro které nebylo vydáno rozhodnutí pro vnitrostátní trh, lhůta podle odstavce 1 začíná běžet ode dne oznámení rozhodnutí pro vnitrostátní trh.

§ 19

Zničení zboží ve zjednodušeném řízení

(1) Zničení zboží se provede na náklady držitele rozhodnutí pro vnitrostátní trh.

(2) Zničení zboží se provede pod dohledem tříčlenné komise celního úřadu. O zničení zboží celní úřad sepíše protokol.

§ 20

Postup v případě nezničení zboží ve zjednodušeném řízení

(1) Je-li v důsledku nesplnění podmínek pro zničení zboží ve zjednodušeném řízení rozhodnuto,

že zboží nebude zničeno, držitel rozhodnutí pro vnitrostátní trh je povinen do 10 pracovních dnů nebo v případě zboží podléhajícího zkáze do 3 pracovních dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí oznámit celnímu úřadu, že podal návrh na zahájení soudního řízení o určení, zda bylo porušeno právo duševního vlastnictví.

(2) Celní úřad může na žádost držitele rozhodnutí pro vnitrostátní trh lhůtu podle odstavce 1 prodloužit až o dalších 10 pracovních dnů, nejde-li o zboží podléhající zkáze.

ČÁST TŘETÍ

OPATŘENÍ PŘI CELNÍM DOHLEDU

§ 21

Změna rozhodnutí, která se netýká práv duševního vlastnictví

(1) Určený celní úřad změní rozhodnutí o schválení žádosti, pokud se tato změna netýká práv duševního vlastnictví, a to

a) na žádost držitele rozhodnutí, nebo

b) z moci úřední, pokud

1. držitel rozhodnutí sdělil skutečnosti umožňující přijetí opatření při celním dohledu, nebo
2. došlo ke změně údajů uvedených v rozhodnutí.

(2) Prvním úkonem určeného celního úřadu ve věci změny rozhodnutí podle odstavce 1 písm. b) může být vydání rozhodnutí.

§ 22

Zadržení zboží a pozastavení propuštění zboží

(1) Pokud celní úřad v případech stanovených nařízením Evropské unie zadrží zboží nebo pozastaví jeho propuštění, poučí osobu, která má zboží v době zadržení nebo pozastavení propuštění u sebe, o právních důsledcích vyplývajících z postupu zničení zboží podle nařízení Evropské unie.

(2) O zadržení nebo pozastavení propuštění zboží celní úřad sepíše protokol.

(3) Osoba, které bylo pozastaveno propuštění zboží, nesmí toto zboží zničit ani s ním nakládat s výjimkou jeho držení nebo skladování.

(4) Celní úřad může z moci úřední rozhodnout, že se zadržené zboží ponechá osobě, které bylo zadrženo, a současně jí uloží, že zboží nesmí zničit ani s ním nakládat s výjimkou jeho držení nebo skladování. Prvním úkonem celního úřadu ve věci může být vydání rozhodnutí.

(5) V případě, kdy je celní úřad podle nařízení Evropské unie povinen ukončit zadržení zboží, vrátí zboží osobě, které bylo zadrženo.

(6) Za zadržení zboží se považuje také předání zboží podezřelého z porušení práva duševního vlastnictví celnímu úřadu, pokud jde o zboží podléhající celnímu dohledu, které bylo zajištěno jiným orgánem veřejné moci při výkonu jeho působnosti.

§ 23

Zničení zboží

(1) Má-li být podle nařízení Evropské unie zničeno zboží podezřelé z porušení práva duševního vlastnictví, považuje se písemný souhlas držitele rozhodnutí se zničením zboží za návrh na zahájení řízení o zničení tohoto zboží.

(2) Má-li být podle nařízení Evropské unie uplatněn postup pro zničení zboží v malých zásilkách, je řízení o zničení tohoto zboží zahájeno dnem, kdy celní úřad podle nařízení Evropské unie oznámil deklarantovi nebo držiteli zboží zadržení nebo pozastavení propuštění zboží s poučením o právních důsledcích vyplývajících z postupu pro zničení zboží v malých zásilkách.

(3) O zničení zboží rozhodne celní úřad, který zboží zadržel nebo pozastavil jeho propuštění.

(4) Zničení zboží se provede pod dohledem tříčlenné komise celního úřadu. O zničení zboží celní úřad sepíše protokol.

§ 24

Jistota

(1) Deklarant nebo držitel zboží poskytne jistotu podle nařízení Evropské unie

a) složením částky na zvláštní účet celního úřadu s tím, že jistota musí být na tomto účtu po celou dobu až do rozhodnutí soudu ve věci, nebo

b) bankovní zárukou, kterou přijal celní úřad, k zajištění

1. částky náhrady škody vzniklé držiteli rozhodnutí stanovené na základě pravomocného soudního rozhodnutí o tom, že zboží, u nějž bylo poskytnutím jistoty dosaženo jeho propuštění nebo ukončení jeho zadržení, porušuje právo duševního vlastnictví,
2. nedoplatků, které jsou evidovány u celního úřadu nebo u jiných orgánů veřejné moci k devadesátému dni ode dne, kdy došlo k rozhodnutí soudu ve věci.

(2) Bankovní záruka musí být poskytnuta na dobu určitou, která nesmí být kratší než 4 roky.

(3) Celní úřad rozhodne o výši jistoty tak, aby dostatečně ochránila práva držitele rozhodnutí.

(4) Před stanovením výše jistoty celní úřad vyzve držitele rozhodnutí ke sdělení, jakou výši jistoty držitel rozhodnutí považuje za dostatečnou k tomu, aby ochránila jeho práva.

(5) Pro správu placení jistoty se použijí přiměřeně ustanovení daňového řádu.

§ 25

Nová jistota

Osoba, která poskytla jistotu bankovní zárukou, je povinna v případě, že do 6 měsíců přede dnem uplynutí doby, na kterou byla tato bankovní záruka poskytnuta, nedošlo k rozhodnutí soudu ve věci, poskytnout novou jistotu, a to

a) prodloužením doby, na kterou byla bankovní záruka poskytnuta, nejméně o 2 roky,
b) poskytnutím nové bankovní záruky, která bezprostředně navazuje na předchozí bankovní záruku a kterou přijal celní úřad, nebo
c) složením částky ve výši jistoty na zvláštní účet celního úřadu.

§ 26

Rozhodnutí soudu ve věci

(1) Rozhodnutím soudu ve věci se pro účely jistoty rozumí pravomocné rozhodnutí soudu o

a) náhradě škody, pokud bylo vydáno na základě rozhodnutí podle písmene b), nebo
b) tom, že zboží, u nějž bylo poskytnutím jistoty dosaženo jeho propuštění nebo ukončení jeho zadržení, porušuje právo duševního vlastnictví, pokud držitel rozhodnutí do 90 dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí neoznámil celnímu úřadu, že podal návrh na zahájení soudního řízení podle písmene a).

(2) Za den, kdy došlo k rozhodnutí soudu ve věci podle odstavce 1 písm. b), se pro účely použití jistoty považuje den, ve kterém

a) držitel rozhodnutí oznámil celnímu úřadu, že nepodá návrh na zahájení soudního řízení podle odstavce 1 písm. a), nebo
b) marně uplynula lhůta podle odstavce 1 písm. b).

§ 27

Použití jistoty při neporušení práva duševního vlastnictví

(1) Je-li soudem pravomocně rozhodnuto, že zboží, u nějž bylo poskytnutím jistoty dosaženo jeho propuštění nebo ukončení jeho zadržení, neporušuje právo duševního vlastnictví, stává se složená částka přeplatkem osoby, která jistotu poskytla. Je-li takto vzniklý přeplatek vratitelným přeplatkem, vrátí jej celní úřad této osobě do 90 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto soudního rozhodnutí.

(2) Lhůta podle odstavce 1 neběží po dobu, kdy je celním úřadem nebo jiným orgánem veřejné moci vedeno řízení,

a) jehož výsledkem může být rozhodnutí o stanovení daně, poplatku nebo jiného obdobného peněžitého plnění a
b) které bylo zahájeno do 90 dnů ode dne nabytí právní moci soudního rozhodnutí, že zboží, u nějž bylo poskytnutím jistoty dosaženo jeho propuštění nebo ukončení jeho zadržení, neporušuje právo duševního vlastnictví.

(3) Je-li soudem pravomocně rozhodnuto, že zboží, u nějž bylo poskytnutím jistoty dosaženo jeho propuštění nebo ukončení jeho zadržení, neporušuje právo duševního vlastnictví, vyzve celní úřad výstavce bankovní záruky k uhrazení nedoplatku evidovaného k devadesátému dni ode dne tohoto rozhodnutí u

a) celního úřadu, nebo
b) jiného orgánu veřejné moci, který o jeho uhrazení celní úřad požádal.

(4) Celní úřad vyzve výstavce bankovní záruky k uhrazení nedoplatku podle odstavce 3 nejdříve po

90 dnech, nejpozději však do 5 měsíců ode dne nabytí právní moci soudního rozhodnutí, že zboží, u nějž bylo poskytnutím jistoty dosaženo jeho propuštění nebo ukončení jeho zadržení, neporušuje právo duševního vlastnictví.

(5) Výstavce bankovní záruky je povinen částku uhradit do 15 dnů ode dne doručení výzvy.

§ 28

Použití jistoty poskytnuté složením částky při porušení práva duševního vlastnictví

(1) Dojde-li k rozhodnutí soudu ve věci, stává se složená částka přeplatkem držitele rozhodnutí, a to až do výše odpovídající částce stanovené soudním rozhodnutím o náhradě škody. Je-li takto vzniklý přeplatek vratitelným přeplatkem, vrátí jej celní úřad této osobě do 90 dnů ode dne, kdy došlo k rozhodnutí soudu ve věci.

(2) Lhůta podle odstavce 1 neběží po dobu, kdy je celním úřadem nebo jiným orgánem veřejné moci vedeno řízení,

a) jehož výsledkem může být rozhodnutí o stanovení daně, poplatku nebo jiného obdobného peněžitého plnění a

b) které bylo zahájeno do 90 dnů ode dne, kdy došlo k rozhodnutí soudu ve věci.

(3) Je-li složená jistota vyšší než částka stanovená soudním rozhodnutím o náhradě škody, stává se ve výši přesahující částku stanovenou soudním rozhodnutím o náhradě škody přeplatkem osoby, která jistotu poskytla. Je-li takto vzniklý přeplatek vratitelným přeplatkem, použije se § 27 odst. 1 a 2 obdobně.

§ 29

Použití jistoty poskytnuté bankovní zárukou při porušení práva duševního vlastnictví

(1) Dojde-li k rozhodnutí soudu ve věci, vyzve celní úřad do 90 dnů výstavce bankovní záruky k uhrazení celnímu úřadu částky stanovené soudním rozhodnutím o náhradě škody.

(2) Výstavce bankovní záruky je povinen částku uhradit do 15 dnů ode dne doručení výzvy.

(3) Částka uhrazená výstavcem bankovní záruky se stává přeplatkem držitele rozhodnutí. Je-li takto vzniklý přeplatek vratitelným přeplatkem, použije se § 28 odst. 1 a 2 obdobně.

(4) Je-li jistota poskytnutá bankovní zárukou vyšší než částka stanovená soudním rozhodnutím o náhradě škody, celní úřad vyzve výstavce bankovní záruky ve výši přesahující částku stanovenou soudním rozhodnutím o náhradě škody k uhrazení nedoplatku osoby, která jistotu poskytla, evidovaného k devadesátému dni ode dne tohoto rozhodnutí u

a) celního úřadu, nebo

b) jiného orgánu veřejné moci, který o jeho uhrazení celní úřad požádal.

(5) Při postupu podle odstavce 4 se použije § 27 odst. 4 a 5 obdobně.

§ 30

Nemožnost použití jistoty poskytnuté složením částky

Nelze-li s jistotou poskytnutou složením částky naložit některým ze způsobů jejího použití, složená částka jistoty připadne státu a je příjmem státního rozpočtu.

ČÁST ČTVRTÁ

SPRÁVNÍ DELIKTY

HLAVA I

PŘESTUPKY

§ 31

Přestupky na úseku dozoru nad dodržováním povinností a zákazů v souvislosti s vymáháním práv duševního vlastnictví

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

a) v rozporu s § 5 odst. 1 nakládá se zbožím porušujícím právo duševního vlastnictví,

b) jako osoba, které bylo celním úřadem pozastaveno propuštění zboží nebo ponecháno zadržené zboží, které je podezřelé z porušení práva duševního vlastnictví, v rozporu s § 14 odst. 1 nebo § 22 odst. 3 nebo 4 s tímto zbožím nakládá,

c) jako osoba, která poskytla jistotu bankovní zárukou, neposkytne novou jistotu podle § 25, nebo

d) nakládá se zbožím v rozporu s podmínkami jeho bezúplatného převodu k humanitárním účelům.

(2) Za přestupek lze uložit pokutu do 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a), b) nebo d).

(3) Za přestupek se uloží pokuta ve výši neposkytnuté jistoty, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. c).

§ 32

Přestupky na úseku opatření v souvislosti s vymáháním práv duševního vlastnictví v součinnosti s držitelem rozhodnutí pro vnitrostátní trh nebo s držitelem rozhodnutí

(1) Fyzická osoba se jako držitel rozhodnutí pro vnitrostátní trh dopustí přestupku tím, že

a) v rozporu s § 12 odst. 1 neoznámí určenému celnímu úřadu skutečnost, která může být důvodem zrušení rozhodnutí pro vnitrostátní trh, nebo změnu údajů uvedených v tomto rozhodnutí, nebo tuto skutečnost nebo změnu údajů neoznámí ve stanovené lhůtě nebo stanoveným způsobem,

b) použije informace poskytnuté celním úřadem v rozporu s § 12 odst. 3, nebo

c) v rozporu s § 17 odst. 3 nevrátí celnímu úřadu vzorky zboží nebo neprokáže celnímu úřadu jejich zničení nebo poškození.

(2) Fyzická osoba se jako držitel rozhodnutí dopustí přestupku tím, že v rozporu s nařízením Evropské unie

a) neoznámí určenému celnímu úřadu skutečnost, která může být důvodem zrušení rozhodnutí, nebo změnu údajů uvedených v rozhodnutí,

b) použije informace poskytnuté celním úřadem, nebo

c) nevrátí celnímu úřadu vzorky zboží.

(3) Za přestupek podle odstavce 1 nebo 2 lze uložit pokutu do 500 000 Kč.

HLAVA II

SPRÁVNÍ DELIKTY PRÁVNICKÝCH A PODNIKAJÍCÍCH FYZICKÝCH OSOB

§ 33

Správní delikty na úseku dozoru nad dodržováním povinností a zákazů v souvislosti s vymáháním práv duševního vlastnictví

(1) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že

a) v rozporu s § 5 odst. 1 nakládá se zbožím porušujícím právo duševního vlastnictví,

b) jako osoba, které bylo celním úřadem pozastaveno propuštění zboží nebo ponecháno zadržené zboží, které je podezřelé z porušení práva duševního vlastnictví, v rozporu s § 14 odst. 1 nebo § 22 odst. 3 nebo 4 s tímto zbožím nakládá, nebo

c) jako osoba, která poskytla jistotu bankovní zárukou, neposkytne novou jistotu podle § 25.

(2) Za správní delikt se uloží pokuta

a) do 10 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a) nebo b), nebo

b) ve výši neposkytnuté jistoty, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. c).

§ 34

Správní delikty na úseku opatření v souvislosti s vymáháním práv duševního vlastnictví v součinnosti s držitelem rozhodnutí pro vnitrostátní trh nebo s držitelem rozhodnutí

(1) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako držitel rozhodnutí pro vnitrostátní trh dopustí správního deliktu tím, že

a) v rozporu s § 12 odst. 1 neoznámí určenému celnímu úřadu skutečnost, která může být důvodem zrušení rozhodnutí pro vnitrostátní trh, nebo změnu údajů uvedených v tomto rozhodnutí, nebo tuto skutečnost nebo změnu údajů neoznámí ve stanovené lhůtě nebo stanoveným způsobem,

b) použije informace poskytnuté celním úřadem v rozporu s § 12 odst. 3, nebo

c) v rozporu s § 17 odst. 3 nevrátí celnímu úřadu

vzorky zboží nebo neprokáže celnímu úřadu jejich zničení nebo poškození.

(2) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako držitel rozhodnutí dopustí správního deliktu tím, že v rozporu s nařízením Evropské unie

a) neoznámí určenému celnímu úřadu skutečnost, která může být důvodem zrušení rozhodnutí, nebo změnu údajů uvedených v rozhodnutí,

b) použije informace poskytnuté celním úřadem, nebo

c) nevrátí celnímu úřadu vzorky zboží.

(3) Za správní delikt podle odstavce 1 nebo 2 se uloží pokuta do 500 000 Kč.

§ 35

Správní delikty na úseku bezúplatného převodu padělků

(1) Právnická osoba se jako přejímající organizace dopustí správního deliktu tím, že

a) v rozporu s § 45 písm. a) nepřijme opatření k zabránění zneužití padělků a jejich opětovnému uvedení na trh,

b) v rozporu s § 45 písm. b) nevyužívá padělky pouze ke stanoveným humanitárním účelům, nebo

c) v rozporu s § 46 odst. 1 nezajistí úpravu padělků převedených k humanitárním účelům.

(2) Právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že nakládá se zbožím v rozporu s podmínkami jeho bezúplatného převodu k humanitárním účelům.

(3) Za správní delikt se uloží pokuta

a) do 500 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a) nebo c), nebo

b) do 1 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. b) nebo odstavce 2.

HLAVA III

PROPADNUTÍ A ZABRÁNÍ VĚCI

§ 36

Propadnutí věci

(1) Celní úřad uloží propadnutí

a) zboží porušujícího právo duševního vlastnictví, nebo

b) materiálů, nástrojů a zařízení určených nebo používaných výlučně nebo převážně při činnostech porušujících právo duševního vlastnictví.

(2) Propadnutí věci se uloží, pokud

a) náleží pachateli správního deliktu a

b) byla ke spáchání správního deliktu užita nebo byla správním deliktem získána nebo nabyta za věc správním deliktem získanou.

(3) Propadnutí věci uvedené v odstavci 1 písm. b) nelze uložit, je-li hodnota věci v nápadném nepoměru k povaze správního deliktu.

§ 37

Zabrání věci

(1) Pokud celní úřad neuložil propadnutí věci podle § 36, rozhodne o jejím zabrání.

(2) O zabrání věci se rozhodne, pokud

a) náleží pachateli, kterého nelze za správní delikt stíhat,

b) nenáleží pachateli správního deliktu nebo mu nenáleží zcela, nebo

c) její vlastník není znám.

(3) Zabrání věci uvedené v § 36 odst. 1 písm. b) nelze uložit, je-li hodnota věci v nápadném nepoměru k povaze správního deliktu. O zabrání této věci nelze rozhodnout, jestliže od jednání, které má znaky správního deliktu, uplynuly 2 roky.

§ 38

Společná ustanovení o propadlých a zabraných věcech

(1) Propadlá nebo zabraná věc připadá státu.

(2) Propadlé nebo zabrané zboží porušující právo duševního vlastnictví se zničí, pokud nebylo bezúplatně převedeno k humanitárním účelům. Jiná propadlá nebo zabraná věc se zničí podle povahy této věci.

(3) Namísto zničení propadlé nebo zabrané věci může Generální ředitelství cel tuto věc držet, skladovat a používat pro potřeby výuky, výcviku, zkoušek a expertizní činnosti nebo pro výkon jiné činnosti v rámci působnosti orgánů celní správy.

(4) Zničení věci se provede pod dohledem tříčlenné komise Generálního ředitelství cel. O zničení věci se sepíše protokol.

(5) Pachatel správního deliktu, kterému bylo uloženo propadnutí věci, nebo osoba, u které byla zabraná věc zadržena, jsou povinni nahradit státu náklady spojené se správou a zničením věci.

(6) Pachatel správního deliktu, kterému bylo uloženo propadnutí padělku převedeného k humanitárním účelům, je povinen nahradit přejímající organizaci náklady vzniklé v souvislosti s úpravou padělků. Na žádost přejímající organizace jí celní úřad sdělí identifikační údaje pachatele správního deliktu.

HLAVA IV

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ KE SPRÁVNÍM DELIKTŮM

§ 39

Zahájení řízení o správním deliktu

(1) Řízení o správním deliktu podle § 31 odst. 1 písm. a) a § 33 odst. 1 písm. a) lze zahájit pouze v případě, že bylo v soudním řízení pravomocně rozhodnuto, že bylo porušeno právo duševního vlastnictví.

(2) Po dobu, kdy je vedeno soudní řízení o určení, zda bylo porušeno právo duševního vlastnictví, neběží lhůty pro zahájení řízení o správním deliktu.

§ 40

Odpovědnost právnické a podnikající fyzické osoby

(1) Právnická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.

(2) Při určení výměry pokuty právnické osobě se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání, k jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.

(3) Odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezahájil řízení do 2 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 6 let ode dne, kdy byl spáchán.

(4) Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení o odpovědnosti a postihu právnické osoby.

§ 41

Příslušnost k projednání správního deliktu

(1) Správní delikty podle tohoto zákona projednává celní úřad, v jehož územním obvodu má osoba podezřelá ze spáchání správního deliktu sídlo. Nenachází-li se sídlo osoby na území České republiky, projedná správní delikt celní úřad, v jehož územním obvodu byl správní delikt spáchán; nelze-li místo spáchání správního deliktu spolehlivě zjistit, projedná jej celní úřad, v jehož územním obvodu bylo spáchání správního deliktu zjištěno.

(2) Správní delikty podle § 32 odst. 1 písm. a), § 32 odst. 2 písm. a), § 34 odst. 1 písm. a) a § 34 odst. 2 písm. a) projednává určený celní úřad.

§ 42

Splatnost pokuty a určení příjmu z pokut

(1) Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí, jímž byla uložena.

(2) Příjem z pokut je příjmem státního rozpočtu.

(3) Příjem z pokuty za správní delikt podle § 31 odst. 1 písm. c) nebo § 33 odst. 1 písm. c) je do výše částky stanovené soudním rozhodnutím o náhradě škody jistotou poskytnutou složením částky.

ČÁST PÁTÁ

BEZÚPLATNÝ PŘEVOD PADĚLKŮ K HUMANITÁRNÍM ÚČELŮM

§ 43

Bezúplatný převod padělků k humanitárním účelům

(1) Generální ředitelství cel může propadlé nebo zabrané padělky bezúplatně převést k humanitárním účelům přejímající organizaci.

(2) Převodem padělků se pro účely tohoto zákona rozumí

a) převod vlastnického práva, nebo

b) změna příslušnosti k hospodaření s padělky po-

dle zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích.

(3) Humanitárními účely se pro účely tohoto zákona rozumí zejména zajišťování základních potřeb obyvatelstva, které se ocitlo v tíživé životní situaci nebo bylo postiženo mimořádnou událostí.

(4) K humanitárním účelům nelze převést padělky, které jsou zdravotně závadné nebo nebezpečné.

(5) Podmínkou bezúplatného převodu padělků k humanitárním účelům je souhlas držitele rozhodnutí nebo držitele rozhodnutí pro vnitrostátní trh.

(6) Padělky se bezúplatně převedou podle pořadí došlých požadavků, popřípadě podle naléhavosti potřeb nebo podle způsobu využití.

§ 44

Přejímající organizace

(1) Přejímající organizací může být

a) organizační složka státu,

b) státní příspěvková organizace, pokud je zřízena za účelem poskytování sociálních služeb nebo působí v oblasti zdravotnictví nebo školství,

c) územní samosprávný celek,

d) právnická osoba zřízená nebo založená územním samosprávným celkem, pokud je zřízena nebo založena za účelem poskytování sociálních služeb nebo působí v oblasti zdravotnictví nebo školství, nebo

e) jiná právnická osoba, pokud

1. nebyla ustavena za účelem podnikání,
2. působí v oblasti poskytování sociálních služeb, zdravotnictví nebo školství,
3. vykonává činnost, při níž lze využít padělky k humanitárním účelům, nepřetržitě nejméně po dobu 2 let a
4. je bezdlužná.

(2) Přejímající organizace musí splňovat podmínky podle odstavce 1 po celou dobu nakládání s padělky.

§ 45

Povinnosti přejímající organizace při nakládání s padělky

Generální ředitelství cel při bezúplatném převodu ujedná s přejímající organizací povinnost

a) přijmout opatření k zabránění zneužití padělků a jejich opětovnému uvedení na trh,

b) využívat padělky pouze ke stanovenému humanitárnímu účelu.

§ 46

Úprava padělků převedených k humanitárním účelům

(1) Přejímající organizace je povinna za podmínek ujednaných při bezúplatném převodu padělků na své náklady zajistit úpravu těchto padělků.

(2) Úpravou padělků se pro účely tohoto zákona rozumí zejména odstranění ochranných známek nebo zeměpisných označení z padělků a zničení těchto ochranných známek nebo zeměpisných označení.

§ 47

Evidence padělků

(1) Přejímající organizace je povinna vést průběžně evidenci padělků.

(2) Přejímající organizace je povinna uchovávat zápis v evidenci padělků po dobu 3 let od konce kalendářního roku, ve kterém byl vystaven doklad, na jehož základě byl zápis v evidenci padělků proveden, nejdéle však po dobu 10 let ode dne provedení zápisu v evidenci padělků.

§ 48

Prověřování plnění povinností přejímající organizací a následky jejich porušení

(1) Orgány celní správy prověřují, zda přejímající organizace plní povinnosti podle tohoto zákona a povinnosti ujednané při bezúplatném převodu padělků.

(2) V případě porušení povinnosti podle odstavce 1 přejímající organizací může Generální ředitelství cel odstoupit od právního jednání, kterým došlo k bezúplatnému převodu padělků, a to s účinností

ode dne doručení tohoto odstoupení přejímající organizaci.

(3) Pokud Generální ředitelství cel odstoupí od právního jednání podle odstavce 2, lze této přejímající organizaci bezúplatně převést padělky nejdříve po uplynutí 2 let od tohoto odstoupení.

ČÁST ŠESTÁ

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

§ 49

Náhrada nákladů

(1) Vznikne-li osobě povinnost uhradit náklady, které vznikly orgánu celní správy podle tohoto zákona nebo podle nařízení Evropské unie, orgán celní správy stanoví výši těchto nákladů, dosahuje-li tato výše alespoň 100 Kč.

(2) Náhrada nákladů podle odstavce 1 je splatná do 30 dnů ode dne oznámení rozhodnutí o její výši povinné osobě.

(3) Náhradu nákladů podle odstavce 1 lze stanovit nejdéle do 1 roku od konce kalendářního roku, ve kterém se o nich orgán celní správy dozvěděl, nejpozději však do 3 let od konce kalendářního roku, ve kterém tyto náklady vznikly.

§ 50

Odkladný účinek odvolání

Odvolání proti rozhodnutí orgánů celní správy podle tohoto zákona nemá odkladný účinek s výjimkou odvolání proti rozhodnutí o správním deliktu nebo rozhodnutí o zabrání věci.

§ 51

Námitka proti zadržení zboží nebo pozastavení jeho propuštění

(1) Proti zásahu celního úřadu spočívajícímu v zadržení zboží nebo pozastavení jeho propuštění podle tohoto zákona může celní deklarant nebo osoba, které bylo zboží zadrženo, nebo osoba, které bylo pozastaveno jeho propuštění, podat do 5 pracovních dnů a v případě zboží podléhajícího zkáze do 3 pracovních dnů ode dne oznámení zadržení nebo pozastavení propuštění zboží námitku. Zmeškání lhůty nelze prominout.

(2) Námitka se podává u celního úřadu, který zboží zadržel nebo pozastavil jeho propuštění.

(3) Námitka nemá odkladný účinek.

(4) O námitce rozhodne ředitel celního úřadu bez zbytečného odkladu. Proti rozhodnutí o námitce se nelze odvolat.

§ 52

Bezdlužnost

Za bezdlužnou se pro účely tohoto zákona považuje osoba, která nemá evidován nedoplatek u orgánů Finanční správy České republiky nebo orgánů celní správy s výjimkou nedoplatku, u kterého je povoleno posečkání jeho úhrady nebo rozložení jeho úhrady na splátky.

§ 53

Spolupráce s orgánem příslušným k výkonu dozoru podle zákona upravujícího ochranu spotřebitele

(1) Jsou-li splněny podmínky pro vrácení zboží podle § 15 odst. 4 písm. a) až c) nebo § 16 odst. 4 písm. a) a b), celní úřad oznámí orgánu příslušnému k výkonu dozoru podle zákona upravujícího ochranu spotřebitele

a) datum zadržení zboží,

b) informace o množství zboží a jeho povaze,

c) identifikační údaje osoby, které bylo zboží zadrženo, a

d) skutečnosti odůvodňující zadržení zboží.

(2) Orgán příslušný k výkonu dozoru podle zákona upravujícího ochranu spotřebitele může do 10 pracovních dnů ode dne, kdy obdržel oznámení podle odstavce 1, oznámit celnímu úřadu, že zadržené zboží může sloužit jako důkazní prostředek v řízení o porušení zákona upravujícího ochranu spotřebitele.

(3) Pokud celní úřad obdržel oznámení podle odstavce 2 a jsou splněny další podmínky pro vrácení zboží osobě, které bylo zadrženo, předá celní úřad zboží orgánu příslušnému k výkonu dozoru podle zákona upravujícího ochranu spotřebitele k dalšímu řízení. O tomto postupu celní úřad sepíše protokol.

ČÁST SEDMÁ
ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 54

Zmocňovací ustanovení

Ministerstvo financí stanoví vyhláškou

a) náležitosti a vzor žádosti o přijetí opatření na vnitrostátním trhu,
b) výčet skutečností umožňujících přijetí opatření na vnitrostátním trhu,
c) výčet skutečností umožňujících přijetí opatření na vnitrostátním trhu nad rámec konkrétního zadržení zboží,
d) náležitosti a vzor žádosti o prodloužení lhůty, ve které mají orgány celní správy přijmout opatření na vnitrostátním trhu,
e) náležitosti a vzor žádosti o změnu rozhodnutí pro vnitrostátní trh,
f) způsob a formu vedení evidence padělků.

§ 55

Přechodná ustanovení

(1) Opatření přijímaná na základě rozhodnutí o schválení žádosti o přijetí opatření celního úřadu vydaných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona celní úřady přijímají podle tohoto zákona do konce lhůty stanovené v těchto rozhodnutích.

(2) Řízení při výkonu dozoru v rámci ochrany spotřebitele podle zákona č. 191/1999 Sb., o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví a o změně některých dalších zákonů, zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle zákona č. 191/1999 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

(3) Dojde-li k porušení povinnosti podle zákona č. 191/1999 Sb., přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, postupuje se v řízení o správním deliktu podle zákona č. 191/1999 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

(4) Řízení o správním deliktu podle zákona č. 191/1999 Sb., která byla zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a která nebyla do dne nabytí účinnosti tohoto zákona pravomocně ukončena, se dokončí podle zákona č. 191/1999 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

(5) Řízení o stanovení náhrady nákladů podle zákona č. 191/1999 Sb., zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle zákona č. 191/1999 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 56

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se:

1. Zákon č. 191/1999 Sb., o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví a o změně některých dalších zákonů.
2. Část devátá zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon).
3. Část první zákona č. 260/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 191/1999 Sb., o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 121/2000 Sb., zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
4. Zákon č. 255/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 191/1999 Sb., o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
5. Zákon č. 173/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 191/1999 Sb., o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
6. Část padesátá osmá zákona č. 41/2009 Sb.,

o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím trestního zákoníku.

7. Část první zákona č. 219/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 191/1999 Sb., o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů.
8. Část třicátá sedmá zákona č. 458/2011 Sb., o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů.
9. Část čtrnáctá zákona č. 18/2012 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Celní správě České republiky.

ČÁST OSMÁ

ÚČINNOST

§ 57

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2015.

v z. **Jermanová** v. r.

Zeman v. r.

Sobotka v. r.